

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 23 Νοεμβρίου 2025 - Θ' Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 16-21)

Συνέχεια τῶν λεγομένων Βασιλικῶν παραβολῶν τοῦ Κυρίου καί μέ τήν σημερινή παραβολή τοῦ ἄφρονος πλουσίου, μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νά ὁμιλήσουμε γιά ἕνα ἐπίκαιρο θέμα πού εἶναι ὁ πλοῦτος. Ἐπίκαιρο, γιατί ὁ πλοῦτος εἶναι πάντοτε ὁ μέγας πειρασμός, ἀλλά καί ἡ μεγάλη θεότητα γιά πολλούς ἀνθρώπους. Μᾶς ἐνδιαφέρει λοιπόν νά δοῦμε ποιά εἶναι ἡ πίστη καί ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιά τόν πλοῦτο· ὅχι τό πῶς σκέπτονται καί τί κάνουν οἱ ἄνθρωποι, ἀκόμα κι' αὐτοί πού λέγονται χριστιανοί, ἀλλά τί κηρύττει τό Εὐαγγέλιο καί τί πιστεύει ἡ Ἐκκλησία. Γιατί πολλές φορές ὁ κακός τρόπος, μέ τόν ὁποῖο πολλοί ἀπό τοὺς χριστιανούς καταλαβαίνουν καί ζοῦν τήν πίστη, γίνεται αἰτία νά κατηγορεῖται καί νά πάσχει ἡ Ἐκκλησία.

Ὁ μέγας πειρασμός λοιπόν στήν ζωή τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ πλοῦτος. Ὅλοι ἀγαποῦν τόν πλοῦτο! Οἱ πλούσιοι πού τόν κατέχουν ἀγωνιοῦν νά μή τόν χάσουν καί οἱ φτωχοί πού δέν τόν ἔχουν, ἀγωνίζονται νά τόν ἀποκτήσουν. Ὑπάρχουν βέβαια καί κάποιοι πού καταδικάζουν δηθεν τόν πλοῦτο, ἀλλά στήν πραγματικότητα αὐτοί δέν καταδικάζουν τόν πλοῦτο, ἀλλά ἐχθρεύονται τοὺς πλουσίους. Ἄν τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἦταν ἀπλά κοινωνικό, θά λέγαμε κι' ἐμεῖς νά γίνουν ὅλοι πλούσιοι. Ἀλλά τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου δέν εἶναι αὐτό. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ξεπερνάει τόν πειρασμό τοῦ πλούτου καί ἔχει μία ἀπόλυτη ἀνεξαρτησία ἀπέναντι στα ἀγαθὰ τοῦ κόσμου. Οὔτε τά καταδικάζει, ἀλλά οὔτε καί τά δικαιώνει· ἐπισημαίνει μόνο τόν κίνδυνο πού διατρέχει ἀπό αὐτά ὁ ἄνθρωπος. Γί' αὐτό μᾶς λέει, προσέχετε καί φυλάγεσθε ἀπό κάθε πλεονεξία.

Στήν σημερινή παραβολή ὁ Κύριος δέν μιλάει γιά τόν πλοῦτο, ἀλλά γιά τήν πλεονεξία ἑνός ἀνθρώπου. Ποτέ δέν μιλάει γιά τά πράγματα, ἀλλά πάντα γιά τόν ἄνθρωπο μέσα στα πράγματα. Καί τόν θέλει τόν ἄνθρωπο κυρίαρχο καί ἐξουσιαστή τῶν πραγμάτων καί ὅχι δοῦλο καί ὑποταγμένο σ' αὐτά. Ὅλα ὅσα ἔκανε ὁ Θεός καί μᾶς ἔδωσε στήν διάθεσή μας εἶναι «καλά λίαν», εἶναι δηλαδή ἔτσι

φτιαγμένα, ὥστε τό καθένα νά ἀνταποκρίνεται καί νά ὑπηρετεῖ στόν σκοπό γιά τόν ὅποιο ἔγινε. Ἀλλά ὁ ἄνθρωπος μέ τήν κακή του προαίρεση, χαλάει τόν ἑαυτό του χαλάει καί τά πράγματα. Στά χέρια τοῦ ἀνθρώπου λοιπόν καί ὁ πλοῦτος εἶναι ἓνα μέσον γιά νά ζήσει ἢ μία αἰτία γιά νά πεθάνει. Ἀνάλογα μέ τήν γνώμη πού ἔχει γιά τόν πλοῦτο καί μέ τήν θέση πού παίρνει ἀπέναντι στά ἀγαθά τῆς γῆς.

Ὁ πλοῦτος καί τά ὑλικά ἀγαθά εἶναι ἓνας μεγάλος πειρασμός πού μήτε ὁ θάνατος τόν νικᾷ. Τό βλέπουμε καί τό διαπιστώνουμε κάθε μέρα, ὅτι πεθαίνουν οἱ φτωχοί, μά πεθαίνουν καί οἱ πλούσιοι. Καί κανένας δέν ξέρει πότε ἀναχωρεῖ ἀπό αὐτήν τήν ζωή καί κανένας δέν παίρνει τίποτα μαζί του. Ὁ φτωχός βέβαια γιατί δέν ἔχει νά πάρει καί ὁ πλούσιος γιατί δέν μπορεῖ. Αὐτό εἶναι τό κοινό σημεῖο πού συναντιοῦνται ὁ πλούσιος καί ὁ φτωχός. Ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα νά φύγουμε φεύγουμε ὅλοι μας τελείως γυμνοί. Πιό δικό μας ἀπό τό σῶμα δέν ὑπάρχει, κι ὅμως κι αὐτό φεύγοντας, δέν μποροῦμε νά τό πάρουμε μαζί μας.

Μέ ὅσα κηρύττουμε σήμερα γιά τόν πλοῦτο εἶναι μάλλον βέβαιο πώς δέν πείθουμε κανέναν. Πρῶτα γιατί κανένας δέν θέλει νά πεισθεῖ μήτε πλούσιος μήτε φτωχός· ὁ πλούσιος γιατί φοβᾶται μήν τύχει καί φτωχύνει καί ὁ φτωχός γιατί ἐπιθυμεῖ νά πλουτίσει. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός γιά νά πεῖ τήν σημερινή παραβολή εἶπε πρῶτα ὅτι «δέν ἐξαρτᾶται ἡ ζωή τῶν ἀνθρώπων ἀπό τήν ἀφθονία τῶν ὑπαρχόντων του». Μέ ἀλλά λόγια αὐτό θά πεῖ πώς ὁ πλοῦτος εἶναι γιά τήν ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά δέν εἶναι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Τό ζήτημα εἶναι πόσοι πάντα τό ἀκοῦνε αὐτό καί πόσοι τό πιστεύουν. Ἐμεῖς ἀφήνουμε κάθε δική μας προσπάθεια νά πείσουμε τούς ἀνθρώπους γιά τήν ἀλήθεια τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί κλείνουμε τό σημερινό μας κήρυγμα μέ τά ἴδια λόγια τοῦ Χριστοῦ σέ κάθε πλεονέκτη καί ἄφρονα πλούσιο πού ἀχόρταγα μαζεύει καί θησαυρίζει καί νομίζει πώς αὐτό εἶναι ἡ ζωή του καί ἡ ψυχή του μπορεῖ νά ζεῖ ἀθάνατη καί εὐτυχισμένη μέσα στίς γεμάτες ἀποθήκες· «ἅ δέ ἡτοίμασας τίνι ἔσται;».

Ἀμήν.